

OIII.

Betræknng

over

Forslag til Lov om Arbeidernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 30te Marts 1889).

Det Landstinget af Regjeringen forelagte Forslag til Lov om Arbeidernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet tilfigter Løsning af en Del af den Opgave, som Nutiden har sat paa Dagsordenen, nemlig at skaffe de ubemidlede Klasser Sikkring mod de økonomiske Følger af Begivenheder og Forhold, som uden Vedkommendes Skyld forringe eller ophæve Erhvervsevnen, saaledes at det ikke af den Grund skal blive nødvendigt for de Paagjældende at ty til det offentlige Fattigvæsen. Forslaget forfølger saaledes paa et andet Omraade et lignende Formaal, som Forslaget til Lov om anerkjendte Sygekasser, der ogsaa har været henvist til nærværende Udvalg, og om hvilket vi den 18de ds. have afgivet Betænkning til Landstinget. Ogsaa det Lovforslag, hvorom vi her skulle udtale os, er bygget paa Forslag, som er udarbejdet af den under Aft Juli 1885 nedsatte Kommission, saaledes dog, at Regjeringsforslaget har sluttet sig til Kommissionsmindretallet i et Hovedpunkt, hvorom Enighed i Kommissionen ikke var opnaaet.

Sverken i Henseende til Midlet, ved hvilket Formaalet søges naaet, eller i Henseende til den Kredt af Tilfælde, som drages ind under Formaalet, har imidlertid det nærværende Lov-

forslag fulgt den samme Vej, som Lovforslaget om Sygekasserne.

Det Første har været udelukket ved Forholdene: Medens der med Hensyn til Sygdomsforsikring foresandtes talrige og fremblomstrende frivillige Sygekasser, hvis videre Udvikling man turde haabe paa, saaledes at de med den Støtte af det Offentlige, som det var tilfattet at give dem, vilde vise sig i Stand til paa fyldestgørende Maade at løse Opgaven indenfor de Grændser, som en blot Sygdomsforsikring naturlig drager, frembød der sig ikke et tilsvarende Grundlag, hvorpaa en Forsikkring mod Ulykkestilfælde, der forringe eller tilintetgjøre Arbeidsevnen, kunde bygges. Vel ere gjenfaldige Forsikringskasser med dette Formaal ikke ukjendte hos os, saalidt som Selskaber, der paatage sig en saadan Forsikring. Men hine Kasser foresindes dog langt fra i et saadant Antal eller Omfang, at det kunde berettige til at anse det for tilstrækkeligt til Diemedet, at yde saadanne frivillige Forsikringskasser offentlig Støtte. Det blev derfor uundgaaeligt, hvis Formaalet skulde tænkes naaet, at skabe nye Forsikringsinstitutioner, hvad enten man nu tænkte sig saadanne nærmest som Udvidelse af Sygekasserne, eller som selvstændigt Institut, i

forslag fulgt den samme Vej, som Lovforslaget om Sygekasserne.